

reelle Apotekerprivilegier afløste maa opgives, vil det tilraade, at der i langt større Omfang end hidtil oprettes ny Apoteker. Kunne vi forlange en bedre Tilslutning endog af sagkyndige Folk? Saa se vi, hvordan det ærede Medlem (M. Nielsen) har stillet sig. Han endte med at afgive et Mindretalsvotum, hvori han erklærer, at han ikke har kunnet være enig med Flertallet i Kommissionen og kommer derfor med et Udkast til et Lovforslag, som navnlig gaar ud paa, at de reelle Apotekerprivilegier skulle ophøre efter 50 Aars Forløb. Det har man vel sagtens i denne ærede Kommission kaldt et forførdelig radikalt Forslag, men det ærede Medlem beviste jo i sin Tale med gode Eksempler, hentede fra Nutiden, at det var et uhyre moderat Forslag. Han henviste til, at vi havde frataget Bagerne, Bryggerne og Møllerne deres Forrettigheider i Vøbet af ganske faa Aar, og at vi havde sagt til dem, at de maatte finde sig i, at deres Forrettigheider saldt bort efter Forløbet af en vis Tid. Nu kommer saa det ærede Medlem her og giver Apotekerne en Respit paa 50 Aar. Det er efter min Mening ingenlunde et radikalt Forslag, men et meget moderat Forslag.

Jeg vender mig nu til selve det foreliggende Forslag. Jeg kan ikke sige, at jeg er saa glad ved det, som den ærede sidste Taler var. Først vil jeg nævne, at der findes her i Landet, efter den Opgørelse, som er leveret os i Kommissionsbetænkningen, for Tiden 164 Apoteker og 6 Hjælpeapoteker. Endvidere oplyses der om disse Apoteker — hvad der ogsaa kan være heldigt at fremdrage i denne Forbindelse, naar der er Tale om, at vi skulle vedtage et Lovforslag som dette eller et lignende — at deres Ejendomme er blevne vurderede til godt 7 Mill. Kr., deres Inventar til godt 1 Million og deres Varebeholdninger til 1,084,000 Kr., og selve Privilegierne ere blevne vurderede til 15,802,000 Kr. Det er mange Penge, alene for Privilegierne! I det hele bliver der altsaa en Verdi af ca. 25 Mill. Kr., der her er Tale om. Derfor siger jeg, at det er en meget stor Sag. Det er en Sag, der har den allerstørste Interesse for den store Del af Befolkningen, og en Sag, der har meget stor finansiel Rækkevidde, saa jeg vil haabe, at det ærede Folketing vil tage fat paa den med den Alvor, som Sagens Storhed byder. Jeg ønsker imidlertid, at vi ikke gaa hen og udløbere — for at bruge et populært Udtryk — vort Væble, før vi saa en Pære i Stedet, saa at ikke den ny Justitsminister løber med os i det Kapitel. Vi have dog kunnet holde os fri over for den

forhenværende, og ere naaede til at have saadanne Materialer liggende, som baade i Debatten og i Arbejdet om denne Sag ere til den allerstørste Nytte. Saadanne uhyre Summer er der altsaa Tale om. Loven behønder straks med at sige: „For at opnaa Bevilling til Drift af et Apotek, i hvilken Henseende det i øvrigt har sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler. . . .“ Det forekommer mig ikke at være nogen særlig stor Indrømmelse, at det skal have sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, naar Taler er om Oprettelsen af ny Apoteker. Det forekommer mig, at dette Lovforslag hovedsagelig gaar ud paa en Ting, og det kan være en meget behagelig Ting for Farmaceuterne — det har jeg ikke noget imod, Pointen i hele mit Standpunkt er, at mange, mange flere Farmaceuter end hidtil kunne saa Lejlighed til at arbejde og virke som selvstændige Mænd — nemlig at staae Plads for Farmaceuterne derved, at vi saa Pensionsregler og Pensionskasser for Enterne. Hvis jeg ikke huster fejl, nævnedes den sidste ærede Taler, at der var for Tiden 20 Apoteker, som drevs af Enten, og der vilde altsaa her blive Plads for 20 Farmaceuter. Det kunde naturligvis ingen af os have noget imod, at Farmaceuterne fik selvstændige Stillinger, men det er ikke det, der er Hovedsagen for den lovgivende Forsamling at arbejde for, at disse Farmaceuter kunne saa selvstændige Stillinger. Det har jeg, som jeg udtalte, ikke det fjerneste imod. Jeg anser det som ganske selvfølgerligt og berettiget, og jeg kan godt forstaa, at Farmaceuterne gøre alt muligt for, at der kan blive bedre Pladser. Men Hovedsagen for os maa dog være at staae Folk ikke blot en saa let Afgang, men desuden, hvad det forekommer mig det ærede Medlem glemte, skønt jeg er vis paa, han er enig med mig, en saa billig Afgang til Medicin som muligt. Det er jo under de mange Debatter, vi tidligere have ført her i Tinget om denne Sag, bleven hævdet, at Apotekerne have endogaa op til 700 pCt. af visse Ting af det, de sælge, og det forekommer mig da, at vi i Befolkningens Interesse maa forlange ikke alene flere Apoteker oprettede, mange flere Apoteker, men ogsaa billigere Medicin. Det forekommer mig at være Hovedsagen, og saa bliver det Nummer tre eller fire, om vi kunne staae nogle farmaceutiske Kandidater nogle Pladser. Derfor synes jeg ikke, jeg kan være saa glad ved det foreliggende Lovforslag som den ærede sidste Taler, for det forekommer mig egentlig, at Hovedsagen i Lovforslaget er at staae Plads til at staae en Pensionskasse oprettet og at staae Regler